

A teď deset titulů v ricochetu?

Pomyslný rybník všem ricochetistům letos vypálil hráč startující na divokou kartu. Tímto divočákem nebyl nikdo jiný než Jan Koukal, desetinásobný mistr republiky ve squashu a vicemistr Evropy ve squashu z roku 2005. Nutno podotknout, že turnaje se nemohl zúčastnit historicky nejúspěšnější hráč ricochetu Miloš Pokorný. I tak na mistrovství startovala řada věhlasných ricochetových jmen.

V prvním kole se nekonalo žádné velké překvapení a favorité s přehledem potvrdovali své ambice. Napínavé bylo sledovat, jak se Honza Koukal vyrovná ve svém prvním soutěžním zápase s ricochetovými zákonitostmi a figly Edy Štěrby. Eda vyhrál na litry vypocenému potu, Honza Koukal však vyhrál s velkým přehledem na body.

Za to ve druhém kole už se bylo na co dívat. Svedlo k sobě totiž mnoho zajímavých dvojic. Poučen z předchozích nezdarů nesestrojil Jarda Kindl elektrickou kytaru, ale za to nenechal nic náhodě a ve svém duelu s Michalem Brňákem jel na sto procent hned od začátku a nechtěl vynechat jediný míček. Když už se zdálo, že nadějný junior Michal Brňák našel na Jardu recept (vyhrál druhou sadu), tak zkušenější Jarda opět zabral a nakonec celkově vyhrál 3:1. V dalším zápase bojoval don Quijote de la Mancha ala Petr Sobotka s větrnými mlýny

(mlýnem – Jan Veselý). Nutno podotknout, že ačkoliv zápas skončil výsledkem 3:0, statečně bojující Petr si zasloužil za vyrovnanou hru vyhrát alespoň jeden set. Avšak větrné mlýny setbol odfoukly. Dále se Petr Brňák snažil vzdorovat rozjíždějícímu se Honzovi Koukalovi. Veškerá snaha marná. Petr si však pěkně zaběhal. Dobrý vstup do zápasu s Danem Růžičkou měl Jan Pulkráb, když vyhrál první set. Dan však po prvním setu změnil taktiku a nakonec zápas otočil na 3:1. Největším překvapením druhého kola a možná i celého turnaje byl zápas Petra Sedlačíka s Milanem Dočkalem. Oba hráči předváděli fyzicky velmi náročný ricochet. Petr tvořil po většinu zápasu hru a Milana rozběhával po všech rozích kurtu. Ten však pokaždé neuvěřitelně do správného rohu doběhl a balon vybojoval pro sebe. Běžec Milan Petra svou hrou evidentně zaskočil a zaslouženě vyhrál 3:1.

Rozjetý Milan Dočekal úřadoval i ve třetím kole. To si v pěkném a vyrovnaném souboji poradil s Danem Růžičkou 3:1. Velké naděje v souboji s Janem Koukalem se vkládaly do Ládi Tesárka. Jeho elegantní pohyb na kurtu v kombinaci s širokým repertoárem stropových úderů mohl na squashistu Koukala platit. Neplatilo na něj nic. I vinou mnoha

nevynucených chyb a asi ne zcela ideálně načasované formě nakonec Láďa prohrál celkem jednoznačně. Mezi souboji o 9. až 16. místo vynikalo pár pohledných zápasů. Martin Portl po litém boji prohrál s houževnatě hrajícím Pavlem Maxou 2:3. Nechybělo moc a vše mohlo být jinak. Dále Jan Pulkráb zdolal v pětisetové bitvě dostatečnou motivaci postrádajícího Petra Sedlačika 3:2.

Obě semifinálová utkání opět připomínala nerovné boje s větrnými mlýny. V roli mlýnů tentokrát Jan Koukal a Jan Veselý. V roli dona Quijota de la Mancha a Sancho Panzy Alan Mačor a Milan Dočekal. Alan se snažil proti „Veselkovi“ vytáhnout to nejlepší, co umí, ale asi už dopředu věděl, že to stačit nebude. Ve druhém semifinále se neúnavný Milan Dočekal snažil dobíhat přesné míče ladně hrajícího Honzy Koukala. Na

zkušeného „Koukyho“ však předvedená hra neplatila. Zatím nikdo nevěděl, co by na něj mohlo platit. Všichni byli zvědaví, s čím na Honzu Koukala ve finále vyrukuje Honza Veselý. Blížící se finále bylo určitě jedno z neočekávanějších utkání posledních let. V soubojích o 5. až 8. místo vyhrál Jarda Kindl nad Jirkou Kisvetrem 3:1 a Láďa Tesárek, ač už to s ním vypadalo nahnutě, nakonec přehrál v pohledném utkání Dana Růžičku 3:2.

V posledním kole zápasů zaujal kromě finále a souboje o třetí místo také zápas o páté místo. Láďa Tesárek, ten den znatelně unaven, si zahrával s ohněm – Jardou Kindlem. Vysmátého Jardu nechal laxně vyhrát první dva sety. Když

už si začal Jarda moc věřit a sebevědomých řečí bylo moc, rozjel Láďa svůj stroj na body. Vyrovnal na 2:2. V pátém setu se mu však stroj zničehonic zadrhnul. Jarda vycítil šanci a vše došlo tak daleko, že oba hráči měli na konci setu stejně bodů. Zápas rozhodly dva míčky. Ty, ač byly trochu šťastné, vyzněly ve prospěch Jardy, který nakonec asi opravdu zaslouženě vyhrál.

Zápas o třetí místo nabídl krásnou podívanou. Potkaly se zde dva různé styly. Neúnavně běhavá a bojovná hra Milana Dočekala narazila na velmi technickou hru Alana Mačora. Předpokládalo se, že si Alan bude vědět rady. Chyba lávky. Na kurtu se začaly odehrávat nekonečné výměny. Alan zahrál nechyatelný míček do rohu kurtu a kde nic tu nic se tam najednou objevil Milan a výměnu nakonec zakončil podle svých představ. První set pro Milana. Ve druhém setu opět Alan tvořil hru a zdálo se, že čekal, kdy se mu běžce podaří unavit. Únava se však na Milanovi stále neprojevovala a svou bojovností si uhrál i druhý set. Ve třetím setu přišel obrat. Na Alanovi byla znát nervozita. Z tvrdých a přesných podání ze začátku turnaje přešel přes hodně vyhozených podání až k podáním tzv. na jistotu. Důležitější však byl nástup únavy u Milana Dočekala. Ten postupně uvadal. Snažil se dál bojovat, ale nohy mu začaly těžknout i vinou předchozích náročných zápasů. Alan srovnal na 2:2. Pátý set byl jednak ve znamení Alanova boje s vlastní psychikou a pak Milanova boje s únavou. Nakonec Alanova hlava zvítězila nad Milanovými olověnými nohami. Následoval vítězný lví výkřik, který byl prý slyšet až na Václavském náměstí. Někteří tvrdí, že ho slyšeli dokonce až v Táboře.

Vyvrcholením celého mistrovství i sezóny bylo finále mezi Janem Koukalem a Janem Veselým. Jestli Honzu Koukala mohl ten den někdo v jeho rozjeté jízdě zastavit, byl to právě mistr Evropy v ricochetu 2005 a několikanásobný vicemistr ČR. Nikdo nevěděl, jak bude hra vypadat a zvědavost přilákala před kurty letos rekordní počet diváků. Tempo hry se ze začátku udržovalo spíše v pomalejším squashovém tempu. Velmi klidné a dlouhé výměny v prvním setu narušily více či méně vynucené chyby Honzy Veselého. První set pro Honzu Koukala.

Ten hrál velice uvolněně a hra v jeho podání vypadala tak jednoduše, že si každý přihlížející ricochetista musel položit otázku, proč to vlastně takhle nehraje on sám. Honza Veselý se pokoušel překvapovat stropy, na které nejsou squashisté zvyklí. Přestože byly stropy v mnoha případech pro squashistu opravdu překvapující, tak ten si s nimi poradil díky svému neuvěřitelně rychlému startu na balon. I druhý set získal tituly ověčený Koukal pro sebe. Ve třetím setu se již Honza Veselý poučil a poznal, že se nesmí tolik přizpůsobovat tempu soupeře a párkrát zdařeně přešel do ofenzivy. Pod tlakem udělal i Koukal pár chyb a v koncovce setu se Veselému podařilo Koukala předčít. Nutno

podotknout, že hra fyzicky více vyčerpávala právě Honzu V. To se projevilo v průběhu čtvrtého setu. Průběh sady byl vcelku vyrovnaný, ale Honza K. si zkušeně udržoval hubený náskok. O pohodě, v jaké squashista hrál, vypovídalo i několik použitých triků ve hře či průpovídky mezi výměnami. V koncovce Honza Koukal svému soupeři opět utekl a celkově ve finále zvítězil 3:1.

Ti, kdož odešli z turnaje předčasně, přišli nejen o bohatý raut, ale i o vyhlášení vítěze Mistrovství České republiky, vítěze ligy družstev a vítěze žebříčku za rok 2009. Vítězem žebříčku se stal Alan Mačor, vítězem 1. ligy družstev se stalo družstvo Pro-6 a čerstvého mistra republiky netřeba představovat. Honza Koukal podle svých slov po skončení turnaje končí se squashem a už bude hrát pouze ricochet. Tak doufejme, že se příští sezónu můžeme těšit na bitvu dvou velikánů – Pokorný : Koukal.

Jan Pulkráb, RC Jindř. Hradec

Všechny fotografie z turnaje k nalezení na:

http://halfcrab.rajce.idnes.cz/Mistrovstvi_Ceske_republiky_v_ricochetu_2009/

